

[Arentoft.]

dette emne og påpeger, at registreringsgebyret og våbentilladelserne kun skal betales med de beløb, det faktisk koster. Jeg har en fotokopi af lederen, som jeg gerne vil have lov at give ministeren bagefter.

Da gebyrstørrelsen i henhold til våbenlovens § 6 b ene og alene er overladt til justitsministeren, har jeg tilladt mig at rejse spørgsmålet, om ministeren vil overveje at lade våbentilladelser udstede pr. person, således at der på samme tilladelse, for hvilken der betales et passende administrationsdækkende gebyr, kan anføres flere våben. Det vil altså betyde en ændring i bekendtgørelsen om våben, § 6, stk. 3, og det kan ministeren gøre administrativt.

Yderligere har jeg spurgt, om ministeren vil overveje en lemfærdig gebyrordning for sønner eller døtre, der anvender faderens våben. Sådanne bliver ubevidst lovovertrædere, når de låner f. eks. en jagtriffel af faderen. Det er forbudt i henhold til våbenloven.

Jeg håber, at justitsministeren vil forstå, at der med disse store, faktisk urimelige særskatter på særlige sportsgrene kan ligge en fristelse for mange til at blive lovovertrædere, der kan få ulykkelige, uoverskuelige konsekvenser, når uheld indtræffer, idet både jagtforsikring og andre forsikringer i sådanne tilfælde ikke dækker, og sådanne overtrædelser er næppe i justitsministerens interesse.

Justitsministeren (Orla Møller):

Ved en ændring af våbenloven i juni 1973 gav folketinget justitsministeren bemyndigelse til at fastsætte gebyrer for udstedelse af våbentilladelser, og som nævnt i bemærkningerne til forslaget var formålet at få dækning for udgifterne ved politiets ekspedition af våbentilladelser. Denne bemyndigelse er udnyttet i § 6, stk. 2, i våbenbekendtgørelsen fra juni 1973, hvori der er fastsat gebyrer for udstedelse af tilladelser til håndskydevåben.

Da tilladelser til håndskydevåben er den eneste gruppe våbentilladelser, som udstedes i et sådant tal, at en afgift vil have betydning for statskassen, er der af administrative grunde foreløbig kun pålagt disse tilladelser en afgift. Efter bekendtgørelsens § 6, stk. 3, kan en tilladelse til at besidde

håndskydevåben kun omfatte ét våben. Gebyrerne, der i juni 1973 blev fastsat til 50 kr. for 2-årige tilladelser og 100 kr. for 5- og 10-årige tilladelser, er som nævnt i begrundelsen for spørgsmålet med virkning fra den 1. april 1976 forhøjet til henholdsvis 75 kr. og 150 kr.

Når hr. Arentoft spørger, om jeg vil overveje at ændre gebyrreglen på de to punkter, som er nævnt i spørgsmålet, kan jeg oplyse, at jeg for nogen tid siden har fået en henvendelse fra Dansk Skytte Union om generelt at se på gebyrspørgsmålet i forhold til skytteforeningernes medlemmer, og dette spørgsmål vil jeg se nærmere på, når jeg har modtaget yderligere materiale fra Skytteunionen. Jeg vil derfor finde det naturligt, at hr. Arentofts forslag inddrages i denne gennemgang af spørgsmålet, sådan at min stilling til forslaget afventer resultatet heraf.

Jeg har lyst til at slutte med at sige, at når man er ude for i et ministerium som justitsministeriet den ene gang efter den anden at skulle foretage nedskæringer på grund af de mange sparebånd, der hærger dette folketing, så vil resultatet i masser af tilfælde for os være, at vi må klare os udenom ved at hente nye afgifter. Det skete altså også i forbindelse med denne sag.

Arentoft (FP):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret, hvor ministeren nævnte en henvendelse fra Dansk Skytte Union, som jo også er en af dem, der skal betale afgift, i modsætning til De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger. Jeg er glad for, at ministeren vil se nærmere på det og inddrage dette forslag i de nærmere overvejelser. Jeg vil meget gerne lige spørge ministeren, om han, hvis jeg kunne foranledige en henvendelse fra jagtorganisationerne og fra våbensamlerne til ministeren, så vil lade dem indgå i overvejelserne.

Jeg prøvede ikke at lave mit spørgsmål ledende, som ministeren sagde i sit svar til hr. Steen Folke, men der har måske været lidt ledende i det, og jeg er glad for, at ministeren har opfattet det i den ånd, det var stillet.

Justitsministeren (Orla Møller):

Igennem årene har der været henvendelser fra flere grupper, og jeg følger mig aldeles